

خبرورزشی گردی | حمایت قاطع عابدزاده از کریم باقری؛ حسودها چشم دیدن محبوبیت آقا کریم را نداشتند

شناسه خبر : ۱۳۴۴۱۰ سه شنبه ۷ آذر ۱۴۰۲ - ۲۱:۴۴

احمد رضا عابدزاده سنگربان فراموش نشدنی تیم ملی و پرسپولیس ۱۳ سال قبل در گفت و گویی با خبرورزشی به نکات جالبی پیرامون بازی ایران و استرالیا در ملبورن و همچنین کریم باقری اشاره کرد.

۱۳ سال قبل روز هفتم آذر ماه سال ۱۳۸۹ در آستانه سالگرد جدال تاریخی ایران و استرالیا به سراغ احمد رضا عابدزاده رفتیم. شخصی که بدون هیچ شک و تردیدی نقش بسیار مهمی در خلق حماسه ملبورن و صعود رویایی ایران به جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه داشت.

عابدزاده با اشاره به اتفاقات آن بازی به خبرورزشی گفت: واقعا آن مسابقه برای همه مردم و حتی خود ما ماندگار و مملو از خاطره است. باور کنید مردم هنوز هم هر گاه من را می بینند در مورد آن بازی سوال می پرسند. واقعا اتفاقات عجیب و غریبی به وقوع پیوست و البته خیلی خوشحالم که تیم ملی فوتبال ایران توانست چنین خاطره ارزشمندی را برای مردم به یادگار بگذارد.

در آن مقطع که این مصاحبه انجام شد، کریم باقری که روزهای پایانی دوران فوتبال خود را سپری می کرد به خاطر برخی دلخوری ها حاضر به ادامه حضور در تمرینات پرسپولیس نبود و به نوعی قهر کرده بود. عابدزاده به این مسئله هم واکنش نشان داد و با انتقاد از اتفاق مذکور گفت: کریم باقری چهره های ماندگار در فوتبال ایران است و زحمات بسیار زیادی برای تیم ملی و پرسپولیس کشیده است. او واقعا توانمند است و خالصانه کار می کند اما متأسفانه عده های افراد حسود چشم دیدن موفقیت و محبوبیت او را نداشتند.

عابدزاده: در ملبورن زدم زیر خنده تابچه ها روحیه بگیرند

حسودان چشم دیدن محبوبیت کریم را نداشتند

صحبت خاصی مانده؟

تشکر از مردم ایران که با محبت هستند و هنوز پس از سال ها به من و امثال من ابراز لطف می کنند و این بزرگواران یقین داشته باشند که قلب ما هنوز برای ایران و مردم می تپد. دوره بازیگری مان که تمام شد، اما دعا می کنم خداوند همچنان به ما توفیق خدمت به مردم و شاد کردن دل آنها را عطا کند.

و محبوبیت کریم را نداشتند و با رفتارشان او را به ستوه آوردند. کریم هم آدم با معرفتی است و بدون اینکه حرفی بزند، به خلوت خودش رفته و دیده اید که حتی کوچکترین گلایه ای به زبان نیاورده است. از استیلا اذین چه خبر؟ شرایط تیم بهتر از قبل شده است. اگر ۲ پیروزی متوالی به دست بیاوریم، تیم روی غلتک می افتد.

در آن لحظه عصبانی نشدی که بروی و با آن تماشاگر برخورد کنی؟

حواسم به بازی بود و نمی خواستم دعوا کنم تا بهانه دست استرالیایی ها بیاید. از کجا معلوم اگر درگیری به وجود می آمد، داور کارت قرمز نشانمان نمی داد؟ من قبلاً اگر بازیکن برای تمارض خودش را زمین می انداخت، او را بیرون می کشیدم ولی با آن تماشاگر استرالیایی کاری نمی شد انجام داد.

وسپس شروع کردی به خندیدن و معلق زدن. چند دقیقه ای بازی خوابید و بدنام داشت سرد می شد. چند تا معلق زدم و دیدم بچه ها با حالت خاصی نگاهم می کنند و من هم زدم زیر خنده و آنها هم خنده شان گرفت. در آن شرایط لازم بود به عنوان کاپیتان تیم به بچه ها روحیه بدهم. اتفاقاً از آن صحنه به بعد بود که تیممان جان و انگیزه جدیدی گرفت و ۲ گل زدیم. کریم باقری و خداداد با فرصت طلبی آن گل را بر ایمان زدند.

اسم کریم باقری آمد که دوست صمیمی شما هم هست. می دانی از چند روز قبل سر تمرین نمی رود؟

کریم باقری نه تنها از لحاظ فنی یکی از بهترین های تاریخ ایران است، بلکه از نظر اخلاقی و مرام و معرفت هم جزو معدود چهره های موجه ورزش است و این را همه قدیمی ها و جدیدها قبول دارند. اما ببینید آقایان چه کار کرده اند که دل کریم را به رنج آورده اند، به طوری که حتی سر تمرین هم نمی رود.

علت چیست؟ متأسفانه برخی آدم های حسود چشم دیدن بزرگی

○ احمد رضا عابدزاده نقش بسیار مهمی را در موفقیت و صعود تیم ملی به جام جهانی ۹۸ فرانسه ایفا کرد. کاپیتان تیم ملی در ملبورن هم گل کاشت. در استانه سالگرد بازی تاریخی و دوست داشتنی ایران و استرالیا با احمد رضا عابدزاده به گفت و گو پرداختیم که در ادامه می خوانید: فردا چهاردهمین سالگرد بازی ایران و استرالیا است. چقدر زود گذشت، انگار همین دیروز بود.

گذر زمان است دیگر... متأسفانه خیلی زود می گذرد، اما برایم خیلی جالب است که مردم ایران علیرغم گذشت ۱۴ سال با حرارت خاصی در مورد بازی با استرالیا صحبت می کنند. الان که با شما صحبت می کنم، در فرودگاه مهرآباد منتظر پرواز تهران - تبریز نیستم تا با استیل اذین عازم تبریز شویم و اتفاقاً در طول نیم ساعت گذشته به هر کسی سلام و علیک کرده ام. در مورد بازی ایران و استرالیا و خاطراتش صحبت می کند. به نظر من آن مسابقه برای مردم فراموش نشدنی و بسیار خاطره انگیز است.

خاطره خاصی از آن مسابقه در ذهنت هست که تا به حال نگفته باشی؟

بعید می دانم. چون در ۱۴ سال گذشته بابت ۹۰ دقیقه بازی ۹۰ ساعت شاید هم ۹۰۰ ساعت صحبت کرده ایم و هر چه بوده، گفته ام. با این حال وقتی یاد ۸ آذر ۷۶ می افتم حال و هوای خاصی پیدایم می کنم. ما عقب افتادیم و استرالیا مدام حمله می کرد. یک نفرشان پرید توی زمین و تور دروازه مرا پاره کرد و می خواست بگوید تیمتان را که پاره کرده ایم.

انتهای پیام/